

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Schiaffini Travel SpA

Strona przeciwna: Comune di Latina

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 ⁽¹⁾ (zwłaszcza w odniesieniu do zawartego w lit. b) i d) zakazu udziału przez podmiot wewnętrzny w przetargach organizowanych poza terytorium właściwego organu lokalnego), powinien być stosowany także do zamówień udzielonych przed wejściem w życie tego rozporządzenia?
- 2) Czy pojęcie „podmiot wewnętrzny” – zgodnie z tym rozporządzeniem i ewentualnie per analogiam z utrwalonym orzecznictwem dotyczącym świadczenia usług in house [in house providing] – może obejmować podmiot prawa publicznego posiadający osobowość prawną, któremu organ państwowy udzielił bezpośrednio zamówienia na świadczenie lokalnych usług transportowych, w sytuacji, gdy pod względem organizacyjnym i w zakresie kontroli pozostaje on w bezpośrednim związku z tym organem i którego kapitał zakładowy znajduje się w posiadaniu tego państwa (w całości lub częściowo – razem z innymi podmiotami publicznymi)?
- 3) Czy w przypadku bezpośredniego udzielenia zamówienia na usługi objęte zakresem stosowania przepisów rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, fakt, że po udzieleniu zamówienia wspomniany wyżej organ państwowy tworzy organ administracji publicznej posiadający uprawnienia organizacyjne w zakresie rozpatrywanych usług (przy czym państwo zachowuje wyłączne uprawnienie do przyznania koncesji), niepełniący żadnej „analogicznej kontroli” nad podmiotem, któremu bezpośrednio udzielono zamówienia na świadczenie usług, jest okolicznością wykluczającą stosowanie art. 5 ust. 2 rozporządzenia do udzielenia rozpatrywanego zamówienia?
- 4) W sytuacji gdy pierwotna data wygaśnięcia umowy zawartej w wyniku bezpośredniego udzielenia zamówienia, przekracza okres trzydziestoletni, upływający z dniem 3 grudnia 2039 r. [bieg terminu od daty wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1370/2007], czy powoduje to niezgodność udzielenia zamówienia z zasadami, o których mowa w art. 5 w związku z art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia, czy też należy automatycznie uznać, że tę nieprawidłowość konwaliduje, ze wszelkimi skutkami prawnymi, dorozumiane ograniczenie umowy „z mocy prawa” (art. 8 ust. 3 akapit drugi) do tego trzydziestoletniego terminu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. 2007, L 315, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 15 maja 2018 r. – Sicilville Srl / Comune di Brescia**

(Sprawa C-324/18)

(2018/C 285/36)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sicilville Srl

Strona pozwana: Comune di Brescia

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii Europejskiej i w szczególności art. 57 ust. 4 dyrektywy 2014/24/UE ⁽¹⁾ w sprawie zamówień publicznych w związku z motywem 101 tej dyrektywy oraz zasadą proporcjonalności i zasadą równego traktowania stoją na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak przepis rozpatrywany w niniejszej sprawie, który, określając „poważne wykroczenie zawodowe” jako obowiązkową podstawę wykluczenia, stanowi, że w przypadku gdy wykroczenie zawodowe spowodowało wcześniejsze rozwiązanie umowy o zamówienie, wykonawca może zostać wykluczony tylko wtedy, gdy decyzja nie została zaskarżona lub gdy została utrzymana w mocy w wyniku postępowania sądowego?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94, s. 65).

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 13 marca 2018 r. w sprawie T-542/11
RENV Alouminion tis Ellados VEAE / Komisja Europejska, wniesione w dniu 21 maja 2018 r. przez
Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon**

(Sprawa C-332/18 P)

(2018/C 285/37)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon (przedstawiciele: N. Korogiannakis, N. Keramidas, E. Chrysafis i D. Diakopoulos, dikigoroí, a także K. Struckmann, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)

Żądania wnoszącego odwołanie

W swym odwołaniu Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie T-542/11 RENV (ECLI:EU:T:2018:132);
- rozstrzygnięcie sprawy w wykonaniu nieograniczonego prawa orzekania;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2011 r.; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w odniesieniu do całego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty odwoławcze:

- 1) naruszenia prawa i przeinaczenia okoliczności faktycznych przy ocenie przez Sąd, czy sporny środek stanowił pomoc państwa, a w szczególności, czy środek ten stanowił „korzyść”, w związku z oceną tej korzyści, odmową zbadania kwestii uzasadnienia gospodarczego i błędnym zastosowaniem ciężaru dowodu, ponieważ Republika Grecka nie podniosła argumentów w tym zakresie na etapie postępowania administracyjnego, oraz naruszenie prawa przy rozpoznawaniu argumentów wnoszącej odwołanie dotyczących „kryterium inwestora prywatnego”;
- 2) naruszenie prawa dotyczące oceny „selektywnego” charakteru korzyści; oraz